

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732634576/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

datur mero ventrique indulgendi, atque insidiosissimum
 corpus per omnigenas delicias vel luxus ad mortem usque
 369 conficiendi. Interim calamitosissima et luctuosissima Patria
 à latronibus hisce foedissimis, fratribus Societatis Incoen-
 372 diariæ la Brosse miserrime laceratur, infamatur, exsugitur,
 spoliatur, enervatur, evacuatur. Attendite Coeli, vindicate,
 plectite, punite perjuros hosce Proditores, clandestinos per-
 375 duelles, amaras Patriæ Radices extirpate! Audite, quæso
 72v Superi, Pietatem ingemiscientem; lugete proscriptam in ater-
 num exsiliium Justitiam; dolete / extorrem Prudentiam,
 lamentamini Candorem evanidum, et acerbis deflete lacry-
 378 mis Bonorum Expilationem, totius denique agonizantis
 Patriæ (licet tacitè subrepentem) Eversionem. Poenitet
 certè, pudet, piget, tædet, Infernalibus hisce Furiis et ab
 381 Orco ipso provocatis Idolis ad Clavam et Gubernaculum
 Regni Jeroboami sedentibus amplius genuâ flectere, iisque
 vel enumerandis vel taxandis diutius immorari! Quid?
 384 Audio hic Idolum Avaritiæ et Δωροφωγίας rem et causam
 suam hoc modò tutandam suscipere, quod Adoratores
 hujus Idoli prætant se propriis Stipendiis privatos,
 387 minusque exactionibus et impositis Tributis coactos, ut
 munera Sacra, Civilia, Bellica sollicitantibus vendant. Sed
 nos hanc Controversiam non facimus nostram, rem pro-
 390 inde in medio relinquimus dicto Paulinò moniti: Non
 faciendâ sunt mala, ut eveniant bona. Rom: III. v: 8.

Thesis XIX.

393 Pedem jam promovemus ad Idola Jeroboami OEcono-
 mica seu Domestica, quæ varia sunt, sed præcipuè Violatio
 foederis Conjugalis, adulteriis et vagis libidinibus corporis
 396 et animi Contaminatio, qua DEUS ad implacabilem iram
 excitatur, Rex Ipse Jeroboamus semet ac universam Do-
 mum Regnatricem infandâ labe infecit, Patriam extremo
 399 discrimini exposuit, hostibus superandis haud quaquam,

til at hengive sig til drik og frådseri og svække sit såre rænkefulde legeme med alle slags lækkerier og luksus indtil døden. I mellemtiden sønderrives, bringes i vanry, udsuges, plyndres, svækkes, udtømmes det såre ulykkelige og hjemsogte fædreland af disse højt hæslige røvere, brødre af brandstifterselskabet de la Brosse på den mest ynkelige måde. Giv agt, o himmel, hævn, straf, gengæld disse troløse forrædere, hemmelige fjender, udryd fædrelandets bitre rødder! Hør, beder jeg, I himmelske guder, den sukkende fromhed, sørg over retfærdigheden, der er fordømt til evig landflygtighed, føl smerte over den landflygtige klogskab, sørg over den svindende oprigtighed, og begræd med bitre tårer de godes udplyndring og endelig ødelæggelsen af hele det kæmpende fædreland (omend tavst smigrende). Til visse ærgrer jeg mig, skammer mig, viser fortrydelse og væmmelse ved yderligere at bøje knæ for disse helvedes plageånder og afgudsbilleder, fremlokket fra selve underverdenen, som sidder ved Jeroboams riges tor og styrepind, og i lang tid dvæle ved enten at opregne eller vurdere dem! Hvad? Jeg hører her, at afgudsbilledet for havesyge og lyst til gaver på denne måde påtager sig at beskytte forholdet og sin sag, fordi tilbederne af dette afgudsbillede foregiver, at de er berøvet eget underhold og tvunget til alt for store krav og pålagte skatter til at sælge gejstlige, borgerlige, militære embeder til dem, der byder. Men vi vil ikke afgøre denne vor trætte, vi lader derfor vor sag uafgjort, påmindet af det paulinske ord: Man skal ikke gøre ondt, for at der kan komme godt deraf. Romerbrevet III, vers 8.

Thesis XIX.

Nu flytter vi vor fod til Jeroboams økonomiske eller hjemlige afgudsbilleder, som er forskelligartede, men især krænkelse af ægteskabsbåndet, besmittelse af legeme og sjæl med hor og løse forbindelser, hvorved Gud ægges til uforsonlig vrede. Kong Jeroboam selv har fordærvet sig og hele kongehuset med en afskyelig plet, udsat fædrelandet for den yderste fare, da han næppe er på højde med eller i stand til at overvinde fjenderne, eftersom hæren naturligvis på grund af den art